

opusdei.org

Meditacions: Dilluns de la cinquena setmana de Pasqua

Reflexió per meditar el dilluns de la cinquena setmana de Pasqua. Els temes proposats són: l'Església és oberta a tothom; humilitat perquè pugui obrar el Senyor; Déu ha entrat a la història.

19/05/2025

PAU I BERNABÉ recorren el món conegut portant la novetat que havia canviat la seva vida radicalment: la trobada personal amb Crist. Moltes vegades el Senyor fa que, a més de les seves paraules, aquells deixebles les acompanyin amb miracles sorprenents. A Listra, per exemple, curen un coix de naixement. «Pau, que anava parlant, va fixar en ell la mirada, i veient que tenia prou fe per a posar-se bo, li cridà: “Posa't dret tu mateix”. Aquell invàlid es posà dret d'un salt i caminava. La gentada, en veure aquest miracle de Pau, començà a cridar en licaoní: “Ens han baixat els déus en figura humana!”» (Ac 14, 9-11). Tanta admiració suscita el que ha passat, que els habitants del lloc els prenen per divinitats que han baixat a la terra.

Durant la Pasqua revivim constantment l'empenta dels primers cristians: la vibració dels viatges, les

trobades i els discursos. «El llibre dels Fets revela la naturalesa de l'Església, que no és una fortalesa, sinó una tenda capaç d'ampliar el seu espai (cf. *Is* 54, 2) i de donar cabuda a tothom. L'Església o és “en sortida” o no és Església, o està en camí, ampliant sempre el seu espai perquè tothom hi pugui entrar, o no és Església (...). Les esglésies sempre han de tenir les portes obertes perquè són el símbol del que és una església. L'Església està cridada a ser sempre la casa oberta del Pare (...). D'aquesta manera, si algú vol seguir una moció de l'Esperit i s'hi acosta buscant Déu, no es trobarà amb la fredor d'unes portes tancades»^[1].

La trobada de Pau i Bernabé amb el món no jueu mostra la catolicitat de l'Església. El missatge de Crist està destinat a tothom, sigui quin sigui el seu origen geogràfic o cultural. El llibre dels Fets dels apòstols pot ser un bon manual d'instruccions per

continuar amb l'alegria
d'evangelitzar al bell mig de les
nostres tasques ordinàries.

ÉS SORPRENENT que, als nostres dies, Déu vulgui servir-se de cadascun de nosaltres per arribar a moltes persones. Després de la seva Ascensió podria haver continuat revelant-se directament a les persones, però s'ha estimat més fer-ho a través de les relacions humanes: enmig de l'amistat, de la família, d'una comunitat, etc. I el seu poder diví no és menor als nostres dies que aquell desplegat enmig dels primers cristians.

Sant Josepmaria deia que «el Senyor ens farà instruments capaços d'obrar miracles i, si calgués, dels més extraordinaris. Donarem claror als cecs. ¿Qui no podria explicar mil

casos de com un cec gairebé de naixement recobra la vista, rep tota l'esplendor de la llum de Crist? I un altre era sord, i un altre mut, que no podien sentir o articular una paraula com a fills de Déu (...). Miracles com els de Crist, miracles com els dels primers Apòstols són els que farem. Potser en tu mateix, en mi, s'han operat aquests prodigis: tal vegada érem cecs, o sords, o paralítics, o bé pudíem de mort, i la paraula del Senyor ens ha aixecat de la nostra prostració. Si estimem Crist, si el seguim sincerament, si no ens busquem a nosaltres mateixos sinó tan sols a Ell, en el seu nom podrem transmetre a d'altres, per gràcia, allò que per gràcia ens ha estat concedit»^[2].

En aquesta tasca de portar la felicitat als altres, és important aprofundir en la humilitat de saber que Déu és qui obra enmig nostre. «En la mesura que creix la nostra unió amb el

Senyor i s'intensifica la nostra pregària, també nosaltres anem a allò essencial i comprenem que no és el poder dels nostres mitjans, de les nostres virtuts, de les nostres capacitats, el que realitza el regne de Déu, sinó que és Déu qui obra meravelles precisament a través de la nostra debilitat, de la nostra inadequació a l'encàrrec. Per això, hem de tenir la humilitat de no confiar simplement en nosaltres mateixos, sinó de treballar a la vinya del Senyor, amb la seva ajuda»^[3].

SANT JUDES, a l'Evangelí d'avui, pregunta a Crist una cosa que potser també ens ha passat per la ment: «Senyor, què ho fa que us vulgueu fer conèixer a nosaltres, però al món, no?» (*Jn* 14, 22). «¿Per què el Ressuscitat no s'ha manifestat en tota la glòria als seus adversaris per

mostrar que el vencedor és Déu?
¿Per què només es va manifestar als
seus deixebles?»^[4].

La resposta de Crist és misteriosa.
Aparentment no al·ludeix a allò que
ha preguntat el seu apòstol: parla de
guardar la seva paraula que vivifica,
de ser estimat per Déu i que serem
morada de l'Esperit Sant. Encara que
no tenim una explicació definitiva de
per què el Senyor ha volgut fer les
coses d'una manera determinada i no
d'una altra, sí que sabem que els seus
designis són sempre els més savis. I,
en la seva immensa saviesa, per
revelar-se als homes ha volgut
comptar amb la llibertat humana i
amb totes les conseqüències de voler
entrar a la lògica de la història. «La
revelació de Déu a la història, per
entrar en relació de diàleg d'amor
amb l'home, dona un nou sentit a tot
el camí humà. La història no és una
simple successió de segles, anys, dies,
sinó que és el temps d'una presència

que li dona ple significat i l'obre a una esperança sòlida»^[5].

La veritat és que Déu ha volgut comptar amb cadascun de nosaltres. «No sé què et passa a tu —escrivia sant Josepmaria—, però jo sento la necessitat de confiar-te la meva emoció interior, després de llegir les paraules del profeta Isaïes: *ego vocavi te nomine tuo, meus es tu!* Jo t'he cridat, t'he dut a la meva Església, ets meu!: que a mi Déu em digui que soc seu! És com per tornar-se boig d'Amor»^[6]. Li podem demanar a santa Maria que ens ompli d'un orgull sant per haver estat cridats pel Senyor per estendre el seu anunci, igual que Pau i Bernabé; i que, alhora, no ens falti la humilitat de saber que és Déu qui obra tot allò bo en nosaltres.

[1] Francesc, Audiència, 23-X-2019.

[2] Sant Josepmaria, *Amics de Déu*,
núm 262.

[3] Benet XVI, Audiència, 13-VI-2012.

[4] Benet XVI, Audiència, 11-X-2006.

[5] Benet XVI, Audiència, 12-XII-2012.

[6] Sant Josepmaria, *Forja*, núm. 12.

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-es/article/
meditacions-dilluns-de-la-cinquena-
setmana-de-pasqua/](https://dev.opusdei.org/ca-es/article/meditacions-dilluns-de-la-cinquena-setmana-de-pasqua/) (07/08/2025)